

Antonín Dvořák

Serenáda E dur op. 22

pro smyčcový orchestr

BÄRENREITER URTEXT

Editor Robin Tait

BA 10423 partitura

Kompletní provozovací materiál ke koupi

Populární repertoárový kus v novém urtextovém vydání

- **urtextová edice zohledňující všechny dostupné prameny**
- **vyškrtnuté pasáže z Dvořákova autografu nově v partituře i partech**
- **velké množství korektur v artikulaci a dynamice**
- **podrobná trojjazyčná předmluva (česky/anglicky/německy) a kritická zpráva v angličtině**
- **moderní tisk a zvětšený formát orchestrálních partů (25,5 x 32,5 cm)**

Ve svých raných letech komponoval Dvořák ve velkém chvatu, a proto není překvapivé, že i autograf *Serenády* obsahuje spoustu nekonzistentností, zvláště ve značení dynamiky a frázování. Když vyšla partitura a hlasy poprvé tiskem u berlínského nakladatele Bote & Bock v roce 1879, promítla se do ní řada těchto nejasností, patrně v důsledku spíše zběžné a rychlé ediční přípravy. Z tohoto vydání přitom vycházela i pozdější kritická edice Otakara Šourka z roku 1955.

Těsně před prvním vydáním partitury byly s největší pravděpodobností na popud nakladatele učiněny dva zásadní škrty ve 3. a 5. větě. Nové vydání integruje tyto pasáže do partitury i partů a poprvé tak prezentuje Dvořákův původní koncept v ucelené podobě. Důležitý a dříve nikdy nezohledněný pramen představuje Dvořákem vlastněná partitura Bote & Bock, do níž autor vlastnoručně přidával dynamické značení. Hlavním pramenem avšak zůstává autograf, podpořený v některých detailech skladatelovou vlastní úpravou pro čtyřruční klavír.

Jedno ze stěžejních děl orchestrálního repertoáru, pětivětá *Serenáda E dur op. 22* pro smyčcový orchestr, nyní vychází po více než 60 letech v nové podobě. Renomovaný britský muzikolog Robin Tait vytvořil moderní a prakticky orientovanou vědecko-kritickou edici zohledňující vůbec poprvé všechny dostupné prameny.

www.baerenreiter.com
www.baerenreiter.cz

